

PARTIJOS GYVENIMAS

Pakelti partinių susirinkimų vaidmenį ir politinį - idėjinį lygį

Kovoje už naujus laimėjimus ūkinėje ir kultūrinėje statyboje didelis vaidmuo partinių organizacijų. Partija auklėja ir grūdina savo narius komunistinės visuomenės statybos praktikoje, skiepija juose aukštą organizuotumą ir sąmoningumą, nesitaikstymą su trūkumais, mokėjimą matyti ir remti visa, kas nauja, progresyvu, bolševikiniu sugebėjimu nugalėti įvairias kliūtis, kurias jie sutinka kelyje.

Komunistų auklėjimo ir grūdinimo darbe pirmąją vietą užima pirmųjų partinių organizacijų susirinkimai. Kiekvienas komunistas susirinkime turi teisę dalyvauti laisvai ir dalykiškai apsvaistant praktinius klausimus, kritikuoti bet kurį partijos darbuotoją, įnešti ir ginti savo pasiūlymus.

Apie didžiulį partinių susirinkimų vaidmenį kalba visas bolševikų partijos patyrimas. Sekdama Lenino ir Stalino nurodymais, mūsų partija ir jos Centro Komitetas eilėje savo nutarimų visapusiškai ir giliai išvystę partinių susirinkimų organizavimo ir turinio klausimus.

Pirma tai reguliarus partinių susirinkimų šaukimas. Tačiau pas mus rajone dar yra eilė partinių organizacijų, kurios nepasiekė reguliaraus partinių susirinkimų pravedimo. Partorganizacija prie raikooapsajungos, žuvų kooperatyvo, telso ir prokuratūros per 1951 m. sausio ir vasario mėnesius nepravedė nė vieno partinio susirinkimo, o eilė partorganizacijų šiais metais pravedė tik po vieną susirinkimą. LKP(b) rajono komiteto partinių, profsąjunginių ir komjaunimo organizacijų skyrius šiuo klausimu prileido nemažai trūkumų. Nereguliarus susirinkimų pravedimas neretai yra savotiškas vidinės partinės demokratijos apribojimo, kintikos ir savikritikos apribojimo forma, silpnina auklėjamąjį partorganizacijos poveikį į komunistus, o iš čia, kaip pasėka, nepartinių masių politinio auklėjimo susilpnėjimas.

Tik kruopštus pasirėngimas gali užtikrinti susirinkimo aukštą idėjinį lygį, komunistų aktyvumą, kritikos ir savikritikos išvystymą ir priėmimą tokių praktinių pasiūlymų, kurie kelia partinės organizacijos kovinį pajėgumą. Partinio susirinkimo paruošimą reikia pradėti anksti prieš jo sušaukimo dieną.

Sudarant partinės organizacijos darbo planą, numatant susirinkimų dienotvarkę, partorganizacijos turi turėti omeny visas partijos ir valstybės veiklos puses, plėsti komunistų politinį akiraty. Paimti, pavyzdžiui, TSRS tarptautinę padėtį. Perodiškas tarptautinės padėties apsvaistymas partiniuose susirinkimuose suvaidins didelį vaidmenį partijos narių auklėjime solidarumo su užsienio kompartijomis dvasia, komunistų budrumo pakėlime, jų politiniame augime. Nepalaužiama tarybinių žmonių taikos valia dabar ypač ryškiai išreikšta Taikos gynimo įstatyme. Naturalu, kad visi šie klausimai turi rasti išraišką partinių organizacijų dienotvarkėje. Partinių organizacijų pareiga griežtai sekti, kad komunistai

I. Glebovas
LKP(b) Rajono komiteto sekretorius

laikytusi tarybinių įstatymų. Negalima, žinoma, suvesti šį darbą tik į šiu ar kitų poelgių apsvaistymą: komunistų auklėjimui padės skaitymas susirinkimuose pranešimų apie socialistinį teisėtumą.

Didžiausiu partijos ir vyriausybės rūpesčiu yra visuomeninės socialistinės nuosavybės gausinimas. Didžiausia dauguma darbo žmonių savo darbu stiprina ir gausina visuomeninį turtą. Tačiau pasitaiko dar socialistinės nuosavybės ardymo faktų — neūkiška pažūra į įrengimą, inventorių, traukiamąją jėgą, kolūkio gėrybių iššvaistymas ir netgi grobstymas. Partinių organizacijų uždavinys — visapusiškai, partiniai iškelti aikštėn šiu reiškinų žala, auklėti pas partijos narius ir visus darbo žmones komunistinę pažūrą į visuomeninę nuosavybę. Šie klausimai turi būti svarstomi partiniuose susirinkimuose.

Partinės organizacijos privalo vesti nuolatinį auklėjamąjį darbą, konkrečiai, kelti bendruose susirinkimuose komunistinės moralės klausimus. Partinių organizacijų darbe rimtą vietą turi užimti kova su religiniais prietarais, auklėjimas darbo žmonėse ateistinės pažūros. Kaip matome, klausimų, kurie gali būti statomi komunistams apsvaistyti, ratas yra gana platus. Bet nežūrint į tai daugelyje rajono partinių organizacijų partinių susirinkimų dienotvarkė ruošama paskubom, klausimai dažnai statomi ne aktualūs. Štai, pavyzdžiui, partorganizacijoje prie miesto vykdomojo komiteto į susirinkimo dienotvarkę buvo įtrauktas klausimas: „1951 metų sausio 10 d. partinio susirinkimo protokolo tvirtinimas“. Klausimas, kam gi prireikė tvirtinti praėjusio susirinkimo protokolą? Juk nutarimai, įrašyti į protokolą, yra jau priimti komunistų susirinkimo. Tai bereikalingas laiko gaišinimas.

Įtraukti į partinio susirinkimo dienotvarkę aktualius klausimus labai svarbu. Bet tai dar ne viskas: reikia kruopščiai paruošti visus klausimus, kurie statomi komunistams apsvaistyti. Tose partinėse organizacijose, kur klausimai iš anksto neišnagrinėjami, susirinkimai pračina neaktyviai. Tokių susirinkimų nutarimai būna paviršutiniški, jų veiksmingumas nedidelis. Charakteringu pavyzdžiu kaip nereikia ruošti ir prvesti partinį susirinkimą, yra partorganizacijos prie miesto vykdomojo komiteto (sekretorius drg. Jusius) susirinkimas. Partiniame susirinkime buvo svarstomi svarbūs klausimai, bet dėl susirinkimo neparuošimo, jų apsvaistymas praėjo formaliai ir nutarimai apsvaistytais klausimais irgi priimti formaliai. Štai vienas partinės organizacijos susirinkimo protokolų:

„Svarstyta: Apie komunistų mokymąsi (Drg. Jusiaus informacija)

Drg. Jusius atžymėjo: „Visi komunistai užsiima partinio švie-

timo tinkle, o dalis mokosi savistoviai

Nutarta: Sekančiame susirinkime išklausti drg. drg. Kobakovos ir Diominos ataskaitas apie politinio lygio pakėlimą.

Svarstyta: Apie pasiruošimą rinkimams

Nutarta: Visiems komunistams sustiprinti darbą rinkėjų tarpe“.

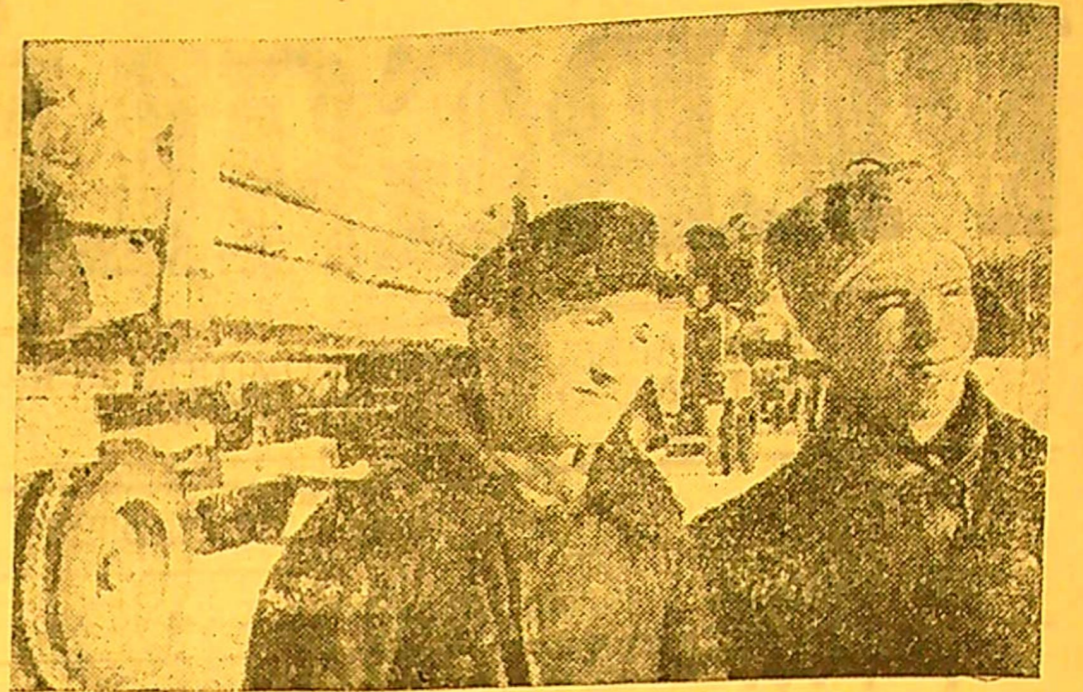
Susirinkime niekas neišstojo, niekas nepasakė savo nuomonės, neįnešė savo kritiškų pastabų. Klausimas, ką gali duoti toks susirinkimas ir priimtas nutarimas partinės organizacijos darbo pagerinimui, ką jis įpareigoja, kokius kelia klausimus, į ką nukreipia komunistus. Taip paruoštas ir prvestas partinis susirinkimas nėra komunistų komunistinio auklėjimo mokykla, jis nepadeda komunistams augti politiškai, neorganizuoja jų kovai su trūkumais gamyboje, įstaigoje, kolūkyje.

Partiniai susirinkimai yra bolševikinės kritikos ir savikritikos arena. Tačiau kritikos ir savikritikos lygis daugumoje rajono partinių organizacijų dar labai žemas. Teisinga partinio susirinkimo organizacija ir pravedimas, kaip būtinų klausimų įtraukimas dienotvarkę, savalaikis pranešimas komunistams apie susirinkimą ir susirinkimo klausimus, pranešimų ir nutarimų projektų paruošimas — sudaro laidą veiksmingų nutarimų priėmimui. Susirinkimo nutarimas išreiškia visos partinės organizacijos nuomonę svarstomų klausimų ir numato konkrečius tolesnio darbo kelius.

Komunistų partija visada skyrė didžiulę reikšmę ryšiams su plačiomis darbo žmonių masėmis. Bolševikų jėga, komunistų jėga, moko draugas Stalinas, glūdi tame, kad jie moka apsupty mūsų partiją milijonais nepartinio aktyvo. Todėl, praveddami, kaip taisyklė, uždarus partinius susirinkimus, partorganizacijos neturi pamiršti apie svarbią atvirų partinių susirinkimų reikšmę, panaudodami juos kaip vieną priemonių savo ryšiams su masėmis sustiprinti.

Paruošiant ir pravedant susirinkimus pirminėse partorganizacijose ypatingai didelę reikšmę turi vadovavimas iš LKP(b) Rajono komiteto partinių, profsąjunginių ir komjaunimo organizacijų skyrius pusės. Skyrius aparatas neturi apsiriboti tik susipažinimu su partinių susirinkimų protokolais, būtina kruopščiai išnagrinėti susirinkimų pravedimo partinėse organizacijose praktiką. Reikia padėti partinių organizacijų sekretoriams sustatant susirinkimo dienotvarkę, paruošiant klausimus, išnagrinėjant praėjusių susirinkimų turinį, iškeliant trūkumus ir paruošiant priemones iškeltiems trūkumams pašalinti.

Bolševikų partija veda didelį savo narių ir visų darbo žmonių komunistinio auklėjimo darbą. Svarbiausias vaidmuo tame priklauso partiniams susirinkimams, teisėtai vadinamiems bolševikinio auklėjimo mokykla. Pakelti partinių susirinkimų vaidmenį, pakelti jų idėjinį — politinį lygį — visos rajono partinės organizacijos pareiga.

Kazlų Rūdos miško pramonės ūkio šoferiai nuolat viršija miško medžiagos išvežimo normą.

Nuotraukoje: Šoferiai — pirmunai: Juozas Merkevičius (iš kairės) ir Jonas Jurkevičius pristatę viršum plano 350 kubinių metrų medienos į priestočių punktus.

Ogajaus nuotrauka

Užtikrinti masinį kolūkiečių dalyvavimą miško ruošoje

Pavasaris jau čia pat. Dar kiek laiko ir suges rogių kelias. Išnaudojant žiemos kelią, patogų miško medžiagos išvežimui, būtina ypač paspartinti šiuo metu miško ruošos tempus, užtikrinti kuo greitesnį jo įvykdymą.

Tačiau mūsų rajono kolūkiuose miško ruošos darbai vyksta nepatenkinamais tempais. Visa eilė kolūkių ir toliau vilkina miško kirtimo ir išvežimo darbus, neorganizuoja masinio kolūkiečių išėjimo į mišką, žlugdo miško ruošos grafikus. Štai, Tilžės apylinkė miško ruošos planą kovo 10 d. įvykdė vos 22 proc. Tačiau vietoj to, kad stengtis likviduoti šiuos trūkumus, pašalinti atsilikimą, čia kirtimo grafikai žlugdomi ir toliau. Kovo 17 d., pvz., miško kirtime dalyvavo tik 12 žmonių. Negeresnė padėtis ir Zatokų apylinkėje.

Visišką neatsakingumą tokiai svarbiai kampanijai, kaip miško ruošos rodos Zatokų apylinkės „Počiotnyj trud“ kolūkių valdyba. Jei praėjusiais penktadieniais kolūkis įvykdydavo miško

ruošos planą 5—7 proc., tai dabar kirtimo darbuose dalyvauja vos po 2 žmones. Tos pačios apylinkės Marytės Melnikaitės vardo artelės kolūkių valdyba siunčia miško kirtimo darbams po 6—8 žmones.

Ypač nepatenkinamai vykdo miško išvežimą Baibių ir Trinkuškių apylinkių kolūkių, kurie dar neįpusėjo vykdamas miško išvežimo planą.

Su tokia padėtimi toliau taikytis negalima. Reikia užbaigti su nusiramimo ir delsimo nuotaiomis, imtis konkrečių priemonių mobilizavimui kolūkiečių į šiu darbų įvykdymą. Tolesnis miško ruošos vykdymas tokiais lėtais tempais reiškia valstybinių planų sužlugdymą. Todėl kolūkių valdybos, apylinkių Tarybos turi įtempti visas jėgas, organizuoti masinį kolūkiečių dalyvavimą miško ruošos darbuose, užtikrinti, kad būtų pilnai išnaudotos visos kolūkių turimos galimybės, pasiekti miško ruošos planą pilną įvykdymą per artimiausias kelias dienas.

Moksleivių žodis

Š. m. kovo 16 d. Zarasų vidurinėje mokykloje № 2 įvyko mingas, skirtas TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos priimtam Taikos gynimo įstatymui apsvaistyti.

Mokyklos direktorius drg. Volkovas, atidarydamas mingą, pareiškė:

„Taikos gynimo įstatymo priėmimas — yra tarybinės valstybės tradicinės talkingos politikos tęsinys. Šis įstatymas yra galinčia kova už taiką priemonė“.

Drg. Volkovas kviečia mokinius prvesti pasikalbėjimus šeimoje apie šį įstatymą, o taip pat Valstybinio biudžeto įstatymą 1951 m.

Žodis suteikiamas mokiniui Korniajevui Jurijui. Jis kalba savo išstojime apie tai, kad Tarybų Sąjunga gina taikos reikalą, asigunuoja milžiniškas lėšas didžiostoms komunistinio statyboms, dedantioms pagrindą

komunistinės visuomenės pastatymui.

Dešimtos klasės mokinys Konovalovas Vladimiras savo išstojime atžymė, kad Tarybų Sąjunga vadovauja demokratinių jėgų kovai už taiką. Partija ir vyriausybė keturis kartus po karo sumažino kainas plataus vartojimo prekėms. Tarybinis biudžetas — taikos biudžetas, galingo visų liaudies ūkio šakų pakilimo, tolesnio tarybinio mokslo ir kultūros suklestėjimo biudžetas.

— Moksleiviai iš visos širdies dėkingi partijai ir vyriausybei už stalininį rūpinimąsi mūsų Tėvynės suklestėjimu. Kiekvienas moksleivio penketukas — indėlis į taikos reikalą. Todėl mes, vidurinės mokyklos moksleiviai, pasižadame mokyti dar geriau, gerai įsisavinti tarybinio mokslo atsiekimus.

